לרבעי. הך מסוה מתיא כמאן דתני נטע רבעי בריש כ"מ (ברכות דף לה.)[1]: **ולשביעית.** ירק נמי אית ביה שביעית אלא מפרש בירושלמי דציכורים פרק ב' כגון אתרוג את שמיט הנכנסת לשביעית הרי היא כנטעים כאילן את נטוע ופטור ממעשר קירק דאתר לקיטה והא דלא תנא שוה לאילן לענין כלאים דלא הוי כלאים בכרם משו"כ בירק ולענין ר"ה שנו שבט באילן כדאמר בשמעתין לא תניא הכא אלא מידי דהאי אילי אתר מנטה ואהאי אתר לקיטה ות"ת אמאי לא תניא אתרוג בתרוג אתר לקיטה לכל דבר כיון שגדל על כל מיס קירק לאמאי לא תניא בתרוג לעיל (ף) דהיה דרשה לריבה בשביעית לחומייתא וי"ל משום דדרשינן לעיל (דף י.) גבי ערלה פעמים שברביעית ועדיין מסורין משום ערלה ות"ת דהכא משמע לחזלין בירק אתר לקיטה לענין שביעית ובמסכת שביעית (פ"ט מ"ח) תנן כל הספיחין מותרין חוץ מספיחי כרוב ופירש הר"ש שם ע"פ הירושלמי דאייר בספיחי שאית הנכנסת לשביעית ואתרן בהכי ההיא דפרק מקוס שנהגו (פסחים דף נ"ג: ושם) דתניא אפילו כולם מסורין חוץ מספיחי כרוב ורואה לפרש דהא דאמר בירק אתר לקיטה היינו כשלא נגמר גדולם בשאית שרו בין לר"ע בין לר' יוסי הגלילי מידי דהוה מצליים הסריסים לעיל שמנע מהם מים שלשים יום לפני ר"ה לתפי' מאן דפליג התם הכא מודה לר' יוסי הגלילי כיון דנגמר גדולם נמצאו גדילים על מי שנה שעברה ות"ת לא גדלי על מי שנה הבאה ול"ע נמי כיון דתו לא גדלי על כל מיס יוצאין מתורת ירקות הגדילים על כל מיס כדאמרי' בירושלמי כדמפרש לעיל גבי בצלים דנעשו כשדה הנעל שמתפקעת במי גשמים ומתעשרים לשעבר וכן לעיל (דף יג:) גבי מורז ודומן דיניהם להו שמואל דין ירק דאתר לקיטה וקאמר הכל הולך אחר גמר פרי אלמא גמר פרי עיקר אלא דנקט אתר גמר פרי והכא גמרי פריים בימה אלא שהין מתייבשין ומיהו קשה מאתרוג דבסמוך לאמר הכא באתרוג שחנטו פירותיו קודם ט"ו באדר משמע דאפילו לא גמרו גדולם בשאית אלא